

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rajnai Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a Lukácsné dr. Szabados Ilona Erika jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróságon 1.K.23.072/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. február 21-én kelt 1.K.23.072/2007/15. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 1.K.23.072/2007/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2005. évre ellenőrzést tartott. Az ellenőrzés megállapításai közül a jelen eljárásban is érintett megállapítások szerint a felperes munkaerő-kölcsönzésre irányuló vállalkozó szerződést kötött különböző cégekkel, így a K-F Kft-vel, az I-R Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-vel, az E.Ipari és Szolgáltató Kft-vel, a R.V. V. Kft-vel, az Ö.Kft-vel, valamint a D.és TSa Kft-vel. Ezeknek a szerződéseknek alapján a vállalkozók a vállalkozói díjról számlát bocsátottak ki, a számlában feltüntetett általános forgalmi adót a felperes áfa-nyilvántartásaiban és bevallásaiban levonható adóként szerepeltette.

Az adóhatóság az ellenőrzésében megállapította, hogy az így kibocsátott számlák az általános forgalmi adó levonási jog gyakorlására nem voltak alkalmasak. Az adóhatóság a kibocsátott számlákat hiteltelennek minősítette. Ennek oka többféle volt. Így egyes esetekben a kölcsönbe adó a hivatalos nyilvántartási adatok alapján sem rendelkezett a munkaerő-kölcsönzéshez szükséges alkalmazottakkal, adó-, járulékfizetési, levonási- és adatszolgáltatási kötelezettségének nem tett eleget. Más esetekben

a jelenléti ívek és beérkező számlák vizsgálata alapján megállapították, hogy a jelenléti íveken feltüntetett ledolgozott óraszám és a szolgáltatás ellenértéke több esetben nem egyezett meg a számlákon szereplő óraszámmal és ellenértékekkel. Az adóhatóság egyes esetekben a számlakibocsátónál célellenőrzést folytatott, (így a R. Kft-nél és az Ö. Kft-nél) amely esetekben megállapította, hogy a számlakibocsátó cégek által bejelentett foglalkoztatottak adatai nem egyeztek meg a jelenléti íveken szereplő személyek adataival. A R. Kft. a társaság székhelyét megváltoztatta, ugyanakkor a változtatást a munkaügyi központ nem vette nyilvántartásba, így a számlakibocsátás idején engedéllyel sem rendelkezett.

Az ellenőrzés eredményeképpen meghozott elsőfokú határozat a felperes terhére 208.846.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, kötelezte továbbá 2.496.000 Ft adóbírság és 1.058.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes módosított keresetében az alperesi határozat 2,3,4,6, és 7) pontjában tett megállapítások hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a felperes a munkaerő-kölcsönzési szerződésekben szereplő adatoknak megfelelő megállapodást kötött, az adóhatóság által feltárt változások a számlakibocsátók adataiban a szerződéskötést követően álltak be, amely a megvalósult gazdasági események valóságát nem érinthette.

Az általános forgalmi adó levonási jog gyakorlását nem befolyásolhatják az olyan körülmények, amelyek a számlakibocsátó felelősségi körébe tartoznak.

A felperes hangsúlyozta, hogy valamennyi szerződéskötés előtt ellenőrizte a szerződő partnercégek valódiságát és hogy rendelkeznek-e munkaerő közvetítéséhez szükséges engedélyekkel.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A Békés Megyei Bíróság 1.K.23.072/2007/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság a vitatott adóhatósági megállapításokat egyenként megvizsgálta és megállapította, hogy az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa tv.) 32. § /1/ bekezdés a) pontja, 35. § /1/ bekezdés a) pontja, 44.§ /5/ bekezdése, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 166.§ 2) pontja alapján a felperes a vitatott számlákkal kapcsolatosan általános forgalmi adólevonási joggal nem rendelkezhetett, a felperes a kellő körülmétekintést nem tanúsította.

Ez a felperesi magatartás ugyanis, hogy elfogadja a szerződő fél nyilatkozatát, miszerint a teljesítésre képes, nem jelentheti azt, hogy kellő körültekintéssel vizsgálta a számlakibocsátók engedélyeit, jogszabályi feltételek teljesítését.

Az elsőfokú bíróság a felperes által indítványozott tanúkat meghallgatta, és ennek alapján megállapította, hogy a felperesi hivatkozások az egyes számszaki eltérésekre nem voltak alaposak, erre vonatkozóan a tanúk sem tudtak egyértelmű nyilatkozatot tenni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperes fenntartotta a korábban kifejtett jogi álláspontját és hangsúlyozta, hogy a szerződéskötéskor ellenőrizte a partnerei adatait, a munkaerő kölcsönzésre való jogosultságukat, a későbbi hosszabb ideig tartó szerződéses kapcsolat alapján nem volt elvárható, hogy ismételten bekérjen valamennyi dokumentumot.

A felperes sérelmezte, hogy a kölcsönbe adók nyilvántartási bejelentéseinek hiányosságait rajtuk kérik számon.

A felperes továbbra is hangsúlyozta, hogy egyesösszegszerű eltérések abból adódtak, miszerint szombat-vasárnapi napokra a kölcsönzött munkaerő foglalkoztatására ultimátum- szerűen plussz különdíjat számoltak fel.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helytálló volt az abból levont jogkövetkeztetése is.

Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte az ellenőrzés során az egyes vitatott számlákat. Ezzel kapcsolatban vizsgálta a számlakibocsátók jogosultságát és adatait a munkaerő-kölcsönzéssel kapcsolatosan.

Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal egyezően a Legfelsőbb Bíróság is hangsúlyozza, hogy a munkaerő-kölcsönzésre speciális szabályok vonatkoznak a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (MT) 193/C § a) pontja, a 193/D pontja, továbbá a 193/G § /1/, /2/ bekezdése és 193/H §-ában írtak szerint vizsgálandó, hogy a számlakibocsátó munkaerő-kölcsönző társaságok a székhely szerint illetékes munkaügyi központ nyilvántartásában szerepelnek-e. Kölcsönbe adó a jelenléti nyilvántartásokban szereplő személyekkel köt munkaszerződést, és a munkavállalókkal írásban közli a

kölcsönbe vevőre vonatkozó adatokat. A munkaerő-kölcsönzők megfelelő alkalmazotti létszámmal rendelkeznek-e ahhoz, hogy a szerződés teljesítésére képesek legyenek. A számlakibocsátó a jelenléti nyilvántartásban lévő személyekkel kötött-e munkaszerződést. Ugyancsak vizsgálható volt a munkaerő közvetítői tevékenység nyilvántartásba vételéről és folytatásának feltételeiről szóló 118/2001. (VI.30.) Kormányrendelet alapján, hogy a számlakibocsátó társaságok a székhely szerint illetékes munkaügyi központ nyilvántartásába szerepeltek-e, illetőleg a székhely-változás esetén a más munkaügyi központ illetékességi területére megtörtént-e az átjelentkezés, illetőleg az iratok áttétele.

Az adóhatóság ezen előírásoknak megfelelően folytatta le az egyes számlakibocsátók ellenőrzését és hozta meg megállapításait, amelynek következtében a kibocsátott számlák a felsorolt hiányosságok miatt hiteltelennek minősültek.

Egyetértett a Legfelsőbb Bíróság azzal az értékeléssel is, miszerint a felperes e szerződésekkel kapcsolatosan, illetőleg a számlák befogadásakor nem tanúsított kellő körültekintést, ezért az Áfa tv. 44. § /5/ bekezdésében írt feltételek nem álltak fenn.

A felperes nem győződött meg kellő gondossággal arról, hogy a számlakibocsátók rendelkeztek-e megfelelő engedéllyel, illetőleg alkalmazotti létszámmal ahhoz, hogy a számlákban szereplő módon teljesítsék a szerződésben vállalt kötelezettségeiket.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte ítéletében azt a tényt is, hogy a felperes által hivatkozott utólagos korrekciók elvégzése sem vezetett volna a számlákban kiállított összegek olyan megváltoztatására, amely a számlák ellenértékében is hiteles eredményre vezetett volna.

A Legfelsőbb Bíróság ezen túl hangsúlyozza, hogy a felperes lényegében a bizonyítékok mérlegelésével meghozott döntés megváltoztatását kívánta felülvizsgálati kérelmében.

A Pp. 275. § /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére új bizonyíték értékelésére nincsen lehetőség, kivéve, ha iratellenesség, hiányosság, vagy feltűnő okszerűtlen következtetések levonása áll fenn.

A Legfelsőbb Bíróság ilyen körülményeket a perbeli esetben nem észlelt, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény az 50. § /1/ bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2009. május 21.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró***

A